

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PORTER, LINDSAY

Cine sunt Illuminati? / Lindsay Porter; trad.:

Alexandru Radu. - București: RAO International
Publishing Company, 2009

ISBN 978-973-54-0072-9

I. Radu, Alexandru (trad.)

061.236.6

RAO International Publishing Company
Grupul Editorial RAO
Str. Turda nr. 117-119, București, România
www.raobooks.com
www.rao.ro

LINDSAY PORTER
Who are the Illuminati?
Copyright © Conspiracy Books, 2005
Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză
Alexandru Radu

© RAO International Publishing Company, 2006
pentru versiunea în limba română

mai 2009

ISBN 978-973-54-0072-9

CUPRINS

Introducere	7
CAPITOLUL I. Societățile secrete europene și originile Illuminati	25
CAPITOLUL II. Temeri în Europa Iluminismului	61
CAPITOLUL III. Illuminati înspăimântă America secolului al XVIII-lea	95
CAPITOLUL IV. Illuminati și ascensiunea antisemitismului ..	130
CAPITOLUL V. Comuniști sub pat (cu Illuminati)	163
CAPITOLUL VI. Mesagerii Apocalipsei – Illuminati și Dreapta Creștină	197
CAPITOLUL VII. Piramide și OZN-uri – Illuminati ajung în cosmos	233
Concluzii: Illuminati astăzi	267
Bibliografie	277

Introducere

În **Manifestul Comunismului** al lui **Marx**, găsim din nou toate punctele lui **Weishaupt** – abolirea proprietății private, a moștenirilor, a căsătoriei și a întregii morale, a patriotismului și a tuturor religiilor. Nu este oare evident că planul a fost transmis grupurilor de socialiști și anarhiști de către societățile secrete care au continuat tradițiile **Illuminati**?

Nesta Webster, 1922

Este un fapt istoric că **Illuminati** au jurat să se răzbune împotriva Vaticanului în anii 1600. **Vechii Illuminati** – cei din vremea lui **Galilei** – au fost alungați din Roma de către Vatican și vânați fără milă. **Illuminati** au fugit și s-au ascuns în **Bavaria**, unde au început să se amestece cu alte grupuri de refugiați care fugeau din calea prigoanei catolice – mistici, alchimiști, savanți, ocultști, musulmani, evrei.

Dan Brown, Interviu, 2001

Iluminati, clica ce controlează încotro merge lumea, sunt hibrizi genetici, rezultatul încrucișării între o rasă extraterestră de reptile și oameni cu multe mii de ani în urmă.

David Icke, 2003

Cine sunt Illuminati? Mistici și alchimiști ai secolului al XVII-lea? Conspiratorii diabolici din spatele Revoluției Ruse? Șopârle extraterestre urmărind un complot cosmic împotriva umanității? Există un cât de mic sâmbure de adevăr în spatele acuzațiilor sau totul nu este decât legendă și vorbe în vânt? Știm doar un lucru cu siguranță: Illuminati au fost o societate secretă cu viață scurtă, fondată în Bavaria secolului al XVIII-lea de un anume Adam Weishaupt¹, inspirată de francmasoni. Numele grupului, Illuminati – cei „luminați“, a fost ales de către Weishaupt pentru a reflecta căutările științifice ale societății, în special ale filosofiilor egalitariene, raționale, care câștigau teren în restul Europei, în acea perioadă a secolului al XVIII-lea, cunoscute sub numele de Iluminism. Ce legătură există, dacă se poate vorbi de așa ceva, între acești Illuminati atestați istoric și niște teorii eterogene – în unele cazuri, de-a dreptul nebunești – ca, de exemplu, hibrizi genetici extraterestri, Noua ordine mondială², Manifestul Comunismului sau o vendetă, veche de

¹ Johann Adam Weishaupt (6 februarie 1748, Ingolstadt–18 noiembrie 1830, Gotha) – filosof german, întemeietorul Ordinului Illuminati.

² *The New World Order*, în original – în teoria relațiilor internaționale, sintagma de „noua ordine mondială“ se referă la o nouă perioadă istorică, ce evidențiază schimbări dramatice în gândirea politică internațională ca și în echilibrul puterii. În teoria conspirației, sintagma de „Noua ordine mondială“ se referă la apariția unui guvern mondial secret, totalitarist.

secole, împotriva Bisericii Catolice? De ce și cum ar ajunge un cuvânt care evoca lumina, iluminarea și claritatea să simbolizeze întuneric, teamă și confuzie?

Pentru a începe să răspundem la aceasta, e nevoie să studiem originile fiecărei teorii și modul în care s-a dezvoltat fiecare dintre ele. Procedând astfel, începe să apară un fir comun, unind teoriile aparent fără legătură și oferind o genealogie care poate fi urmărită începând de la convingerile de azi, spre momentul în care, pentru prima dată, Illuminati au căzut în dizgrație. Și, odată ce această genealogie a fost stabilită, devine clar că legenda Illuminati își are izvorul în câțiva oameni care, de-a lungul secolelor, au interpretat mitul prin prisma propriilor spaime, l-au împodobit și l-au transmis generațiilor următoare.

Istoricul Richard Hofstadter¹ a identificat, la mijlocul anilor 1960, o preocupare ciclică crescândă – chiar o obsesie – în ceea ce privește viziunea conspirativă a istoriei, una care stăruie asupra ideii că evenimentele mondiale sunt provocate prin subversiune și comploturi secrete. El l-a numit „stilul paranoic“. Această tendință este caracterizată de convingerea că evenimentele istorice, în loc să rezulte dintr-o complexă serie de factori, sunt mai degrabă manipulate conștient în spatele scenei, de obicei de către o minoritate cu intenții malefice. Inițial, Hofstadter a identificat această tendință ca fiind de extremă dreapta, de-a lungul istoriei vizând minoritățile drept țapi ispășitori ce poartă povara relelor lumii, printre aceștia comunitățile de imigranți, minoritățile etnice, evreii, catolicii, comuniștii sau, în trecutul mai îndepărtat, francmasonii. La mai mult de

¹ Richard Hofstadter (1916–1970), istoric politic al Americii, autor al lucrărilor *The American Political Tradition and the Men Who Made It*, *The Age of Reform* și *Anti-Intellectualism in American Life*.

40 de ani de când Hofstadter și-a prezentat teoria, „stilul paranoic“ înflorește, dar nu mai este apanajul extremei drepte și nu mai este limitat la teorie politică. Poate că am devenit cu toții prea cinici în era știrilor transmise în direct; poate era postbelică a dezvăluit prea multe acceptări ale mușamalizărilor și minciunilor oficiale, dar teoriile conspirației fac acum parte din structura vieții cotidiene. În decurs de câteva zile de la atacul de la World Trade Center, un adevărat suvoi de teorii ale conspirației contestau versiunea oficială transmisă de Casa Albă; moartea prințesei Diana, la Paris, a avut un efect similar în Marea Britanie, ca și cum autoritatea poliției și raportul medicului legist ar fi fost doar detalii nesemnificative, la care se poate renunța în căutarea adevărului ascuns. Chiar și în cele mai prozaice activități, conspirația și neîncrederea sunt parte a discuțiilor obișnuite. E ca și cum ne-am aștepta ca politicienii să ne mintă sau, într-un fel sau altul, e ca în sloganul din *Dosarele X* – „Adevărul este dincolo de noi“.

Ceea ce caracterizează „stilul paranoic“ contemporan este faptul că ideea unei vaste conspirații atotcuprinzătoare s-a deplasat hotărât spre centrul atenției. De exemplu, ca o consecință imediată a asasinării lui Kennedy, au apărut nenumărate teorii opuse versiunii oficiale conținute în raportul Comisiei Warren, ce prezentau tot felul de ideologii politice și, în același timp, țapi ispășitori, printre care mafia, comuniștii, francmasonii, baronii texani ai petrolului sau CIA. Astăzi este ceva obișnuit printre teoreticienii conspirației să vadă o legătură între toate aceste elemente separate: totul se leagă într-o vastă rețea conspirativă. Cea mai răspândită dintre aceste megateorii ale conspirației este ideea că lumea este condusă de un grup de elită, format din omnipotente personaje din umbră. Odată ce această premisă de bază a fost

acceptată, ea este însoțită de un întreg pachet de presupuneri și chiar și acțiunile aparent nevinovate pot fi văzute într-o lumină sinistă; de exemplu, emiterea de către guvern a numerelor de asigurare socială este văzută ca o dovadă a dorinței de creare a unui guvern mondial, o Nouă ordine mondială.

Fostul portar devenit guru New Age, David Icke, este evident unul dintre exemplele extreme ale acestei tendințe, inventând o teorie care transcende timpul, spațiul și chiar speciile, ambalată într-o interpretare de tip New Age a lumii, ce consideră că arma absolută împotriva omenirii ar fi o bandă de energie negativă, care înconjoară planeta. El este, însă, departe de a fi singurul adept al unei vaste teorii generice a conspirației. Creștin fundamentalist și fost candidat la președinția SUA, Pat Robertson rezumă o convingere surprinzător de comună atunci când descrie, în cartea lui din 1991, *The New World Order (Noua ordine mondială)*, un unic fir unind Casa Albă, Departamentul de Stat, Consiliul pentru Relații Externe¹ și Comisia Trilaterală² cu societățile oculte și ceea ce el numește „extremiști New Age“. La conducerea acestuia se află un „guvern mondial, o poliție mondială, un tribunal mondial, o bancă și o valută mondială și o elită mondială“, ce impun ori „o redistribuire totală a bogăției“, ori o totală anihilare a credinței creștine.

¹ Consiliul pentru Relații Externe este o organizație americană apolitică, înființată în 1921. Scopul Consiliului este de a promova înțelegerea politicii externe și a rolului SUA în lume.

² Comisia Trilaterală este o organizație privată, înființată în 1973, la inițiativa lui David Rockefeller, în scopul impulsiei unei mai strânse cooperări între SUA, Europa și Japonia. Este privită ca o replică a Consiliului pentru Relații Externe.

Ambalate în aceste teorii atotcuprinzătoare, zărite ici și colo, se găsească referiri la Illuminati. Mulți dintre teoreticienii actuali ai conspirației îi văd pe Illuminati ca pe elita spectrală care unește toate organizațiile ce acționează spre crearea unui guvern mondial, „firul unic“ al lui Robertson, care leagă organizații guvernamentale de rang înalt. Robertson repetă o afirmație răspândită, că această elită caută să distrugă cei doi stâlpi ce sprijină edificiul civilizației occidentale – capitalismul și creștinismul. Pentru mulți membri ai drepte creștine, această afirmație este dusă și mai departe: Illuminati sunt adesea menționați ca fiind sinonimi cu Antihristul, ilustrând încă o dată cât de alunecoasă poate fi panta teoriei conspirației. De exemplu, mișcarea US Patriot, termen generic pentru un număr de grupuri fundamentalist creștine, de extremă dreapta, aderă la ideea că albi creștini au o superioritate legitimă – un drept dat de Dumnezeu – asupra oricărei alte religii sau rase. În acest mediu, nu trebuie mult să ajungi la concluzia că religiile necreștine reprezintă o amenințare îndreptată spre distrugerea acestei presupuse supremații. Și cine este dușmanul de moarte al creștinismului dacă nu însuși Satana? Dar, de fapt, cum au ajuns Illuminati să fie amestecați în această conspirație? Există o fărâmă de adevăr în ideea că Illuminati erau dușmani declarați ai Vaticanului, în secolul al XVII-lea, după cum afirma Dan Brown în bestsellerul său, *Îngeri și demoni*?

S-ar părea că dreapta creștină și teoreticienii conspirației de tip New Age au evocat ideea Illuminati venită din neant ca o metaforă convenabilă pentru ateismul epocii moderne. Dar nu erau primii care îi condamnau pe Illuminati pentru relele lumii. În anii 1960, Illuminati erau comparați cu o amenințare și mai actuală: răspândirea comunismului. Unul dintre cei mai elocvenți apărători ai teoriei guvernului „elitei oculte“ a fost fabricantul de dulciuri

Robert Welch, fondatorul ultraconservatoarei John Birch Society¹, la sfârșitul anilor 1950, în Statele Unite. Robert Welch a reînviat de unul singur teama de Illuminati în era postbelică, scriind în eseul său din 1966, „The Truth in Time“ („Adevărul în timp“):

Nu știm dacă această din ce în ce mai omnipotentă autoritate se datora unei continuări neîntrerupte a grupului Illuminati al lui Weishaupt sau era chintesența conducerii acestuia sau a altor grupuri. Unii dintre ei poate că nu au fost niciodată comuniști, în timp ce alții au fost. Pentru a evita orice polemică, să numim această clică conducătoare, pur și simplu, Inițiații.

Când Welch a format John Birch Society, pentru a combate răspândirea comunismului în Statele Unite, el făcea parte dintr-un val de activitate anticomunistă care străbătea țara. Conform directorului FBI, J. Edgar Hoover, scopul comunismului nu era altul decât „să distrugă civilizația occidentală și să dea istoria înapoi către cruzime barbară și despotism“, iar Welch își lua în serios rolul de eradicare a acestei influențe. Fusese un adept activ al senatorului John McCarthy² – a

¹ The John Birch Society este o organizație de educație politică fondată de Robert W. Welch Jr. în Indianapolis, Indiana, în 1958. Societatea a fost astfel numită după John Birch, ofițer de informații și misionar baptist american din cel de-al Doilea Război Mondial, ucis în 1945, de adepți ai Partidului Comunist din China.

² Joseph Raymond McCarthy (1908–1957), politician american, senator republican de Wisconsin. Începând cu 1950, McCarthy s-a afirmat drept cea mai importantă persoană publică din perioada Războiului Rece în SUA, timp în care se manifesta o puternică atitudine generală anticomunistă. Termenul de „McCarthyism“, apărut în 1950 și care se referea la practicile lui McCarthy, a fost aplicat acțiunilor similare de vânare a comuniștilor. Numele corect al senatorului este Joseph, și nu John, cum apare în carte.

infamei vânători de vrăjitoare a lui McCarthy – în anii 1950, și avea să-și înțească cruciada prin formarea societății sale. În mod evident, identificase o necesitate: la începutul anilor 1960, John Birch Society avea zeci de mii de membri. Totuși, retorica anticomunistă a lui Welch era unică în modul său de a dori să creadă în existența și să identifice un grup ascuns în spatele scenei, maestrul păpușari trăgând sforile comuniștilor. Prin aceasta, se continua, conștient sau nu, tradiția mult mai funestă a țapului ispășitor, o reminiscență a începuturilor secolului, ale cărei rădăcini erau însă mult mai vechi.

Chiar dacă Robert Welch a dus mitul Illuminati pe noi culmi și l-a revizuit pentru programul său politic specific, nu i se poate atribui paternitatea poveștii. Nici nu a fost primul care să lege ideea comploturilor secrete și a forțelor oculte de cruciada sa anticomunistă. În anii 1930, predicatorul de la radio Coughlin¹ a condus un uriaș val de anticomunism printr-o serie de programe radio care, la maximul audienței lor, au fost recepționate de milioane de oameni. Diatribele anticomuniste ale lui Coughlin erau bazate pe ideea că o elită ocultă complota pe tăcute, în culise – chiar și în inima guvernului Statelor Unite. Și cu zece ani înainte, în anii 1920, mogulul automobilelor, Henry Ford, folosise același șablon – ideea unei forțe secrete complotând în spatele scenei – pentru a-și promova propriul program politic. Dar nu anticomunismul era scopul lui Ford. El transmitea o moștenire mult mai jenantă – acum în mare parte uitată – într-o serie de articole publicate în *Dearborn Independent*, în

¹ Preotul Charles Edward Coughlin (1891–1979), preot romano-catolic canadian. A fost unul dintre primii lideri religioși care a folosit radioul pentru a obține o audiență generală, mai mult de patruzeci de milioane de persoane ascultându-i transmisiile săptămânale, difuzate în anii 1930.

anii 1920, în care purta o vehementă și susținută campanie antisemită, suspectând un complot evreiesc, cu scopul de a se infiltra și a submina toate aspectele vieții americane (pe cele mai extraordinare căi: de la baseball la jazz, la băutura de contrabandă a Prohibiției). În răzbunarea sa bigotă, menționa o societate ocultă și presupusa influența evreiască asupra ei; grupul Illuminati, dar care nu era menționat ca atare: „o pseudomasonerie de origine franceză, devotată scopurilor ateiste și revoluționare, puternic sprijinită de evrei“, ce se ascundeau „în spatele numelui de masonerie“ pentru a-și promova infamul program. Odată cu Ford, triumviratul țapilor ispășitori, conspirația iudeo-comunisto-masonică, capătă chipul grupării Illuminati.

La rândul său, Ford a fost influențat de un fals notoriu, *Proto-coalele Înteptătorilor Sionului*¹, care a ieșit la iveală în primii ani ai secolului XX și despre care se susținea a fi transcrierea unei întâlniri între membrii unei conspirații evreiești complotând să preia lumea. Din detaliile complicatelor sale origini, se crede acum că ar fi fost opera poliției secrete ruse, menită să ațâțe spiritul antisemit și să câștige sprijin pentru pogromurile barbare care aveau loc în țară la începutul secolului. Prin integrarea mitului

¹ *Protocols of the Elders of Zion* – în original – este o scriere ce a circulat la începutul secolului XX în Europa și care descria așa-zisele planuri de dominare a întregii lumi puse la cale de evrei. A fost publicată pentru prima dată în foileton, între 28 august și 7 septembrie 1903, în ziarul *Znamia* din Sankt Petersburg. *Times* releva, în 1921, că majoritatea materialului din *Proto-coale* a fost plagiat dintr-o satiră politică anterioară, care nu fusese scrisă pe teme antisemite. Un număr de studii independente ale textului au dus la concluzia că este vorba de un fals care a fost pus în circulație de agenți ai Ohranei – poliția secretă a guvernului Rusiei imperiale – ca o diversiune contra iminentelor revoluții, prezentându-le, pe baza antisemitismului deja existent în Rusia la acea vreme, drept agitații ale evreilor, la cererea „sionismului internațional“.